2019. október 10., csütörtök

P9_TA(2019)0033

Foglalkoztatási és szociális politikák az euróövezetben

Az Európai Parlament 2019. október 10-i állásfoglalása az euróövezet foglalkoztatási és szociális politikájáról (2019/2111(INI))

(2021/C 202/08)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. és 5. cikkére,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 9., 145., 148., 149., 151., 152., 153., 154., 155., 156., 158., 165., 166., 174. és 349. cikkére,

— tekintettel az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság közötti, a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásra [1],

— tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára és különösen annak IV. címére („Szolidaritás”),

— tekintettel a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre,

— tekintettel az ENSZ fenntartható fejlesztési céljaira, különösen az 1., 3., 4., 5., 8., 10. és 13. célokra,

— tekintettel a Bizottság 2013. évi szociális beruházási csomagjára,

— tekintettel az öt elnök „Az európai gazdasági és monetáris unió kiteljesítése” című, 2015. június 22-i jelentésére [2],

— tekintettel az euróövezet gazdaságpolitikájáról szóló, 2018. május 14-i tanácsi ajánlásra [3],

— tekintettel „Az európai gazdasági és monetáris unió elmélyítése: Az öt elnök jelentése óta eltelt négy év eredményeinek áttekintése – Az Európai Bizottság hozzájárulása a 2019. június 21-i euróövezeti csúcstalálkozóhoz” című, 2019. június 12-i bizottsági közleményre (COM(2019)0279),

— tekintettel a „2019. évi európai szemeszter: országspecifikus ajánlások” című, 2019. június 5-i bizottsági közleményre (COM(2019)0500),

— tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozatra irányuló, 2019. február 27-i bizottsági javaslatra (COM(2019)0151) és a Parlament erről szóló, 2019. április 4-i álláspontjára [4],

— tekintettel a „2019. évi éves növekedési jelentés: Egy erősebb Európáért, amely képes szembenézni a globális bizonytalansággal” című, 2018. november 21-i bizottsági közleményére (COM(2018)0770),

— tekintettel a Bizottság és a Tanács 2019. március 15-én elfogadott közös foglalkoztatási jelentésére,

— tekintettel az euróövezet gazdaságpolitikájáról szóló tanácsi ajánlásra vonatkozó, 2018. november 21-i európai bizottsági ajánlásra (COM(2018)0759),

---

[1] HL L 123., 2016.5.12., 1. o.
[2] https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/5-presidents-report_hu.pdf
[3] HL C 179., 2018.5.25., 1. o.
[4] Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0337.

2019. október 10., csütörtök

— tekintettel a Bizottság „A riasztási mechanizmus keretében készült 2019. évi jelentés” című, 2018. november 21-i jelentésére (COM(2018)0758),

— tekintettel a munkaerőpiacról kiszorultak aktív befogadásának elősegítéséről szóló, 2008. október 3-i bizottsági ajánlásra ([5]),

— tekintettel a „2019. évi költségvetési tervek: Átfogó értékelés” című, 2018. november 21-i közleményére (COM(2018)0807),

— tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozatra irányuló, 2017. november 22-i bizottsági javaslatra (COM(2017)0677) és a Parlament erről szóló, 2018. április 19-i álláspontjára ([6]),

— tekintettel „A szociális jogok európai pillérének létrehozása” című, 2017. április 26-i bizottsági közleményre (COM(2017)0250),

— tekintettel a „Kezdeményezés a dolgozó szülők és gondozók körében a munka és a magánélet közötti egyensúly támogatására” című, 2017. április 26-i bizottsági közleményre (COM(2017)0252),

— tekintettel a munkavállalók és az önálló vállalkozók szociális védelemhez való hozzáféréséről szóló tanácsi ajánlásra irányuló, 2018. március 13-i bizottsági javaslatra (COM(2018)0132),

— tekintettel „A nemzeti romaintegrációs stratégiák uniós keretrendszere 2020-ig” című, 2011. április 5-i bizottsági közleményre (COM(2011)0173) és az azt követő végrehajtási és értékelési jelentésekre,

— tekintettel a szülők és a gondozók vonatkozásában a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtéséről, valamint a 2010/18/EU tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1158 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([7]),

— tekintettel a „Beruházások a gyermekek érdekében: a hátrányos helyzetből való kitörés” című 2013. évi ajánlás eredményeinek értékeléséről szóló, 2017. április 26-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2017)0258),

— tekintettel a „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című bizottsági munkadokumentuma, a nemek közötti egyenlőségről szóló, 2011 és 2020 közötti időszakra vonatkozó európai paktumra, valamint a Tanács ezekkel kapcsolatos, 2011. március 7-i következtetéseire ([8]),

— tekintettel a 2002-es barcelonai gyermekgondozási célokra, miszerint 2010-ig hároméves kortól az iskolaköteles korig a gyermekek legalább 90 %-ának, hároméves kor alatt pedig a gyermekek legalább 33 %-ának kell gyermekgondozásban részesülnie,

— tekintettel „Az ifjúsági garancia és az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés – az első három év” című, 2016. október 4-i bizottsági közleményre (COM(2016)0646),

— tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló 1311/2013/EU, Euratom rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló, 2016. szeptember 14-i bizottsági javaslatra (COM(2016)0604),

— tekintettel „Az európai beruházások megerősítése a munkahelyteremtés és a növekedés érdekében: Az Európai Stratégiai Beruházási Alap második fázisa és az új külső beruházási terv felé” című, 2016. szeptember 14-i bizottsági közleményre (COM(2016)0581),

([5]) HL L 307., 2008.11.18., 11. o.
([6]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0181.
([7]) HL L 188., 2019.7.12., 79. o.
([8]) HL C 155., 2011.5.25., 10. o.

— tekintettel az „Új európai készségfejlesztési program – Közös erővel a humántőke, a foglalkoztathatóság és a versenyképesség megerősítéséért” című, 2016. június 10-i bizottsági közleményre (COM(2016)0381),

— tekintettel „A közösségi gazdaságra vonatkozó európai menetrend” című, 2016. június 2-i bizottsági közleményre (COM(2016)0356),

— tekintettel a körforgásos gazdaságról szóló intézkedéscsomagra ((EU) 2018/849 ([9]), (EU) 2018/850 ([10]), (EU) 2018/851 ([11]) és (EU) 2018/852 ([12]) irányelvek),

— tekintettel „Európa ismét beruház – Az európai beruházási terv mérlege és a következő lépések” című, 2016. június 1-jei bizottsági közleményre (COM(2016)0359),

— tekintettel a szociális jogok európai pillérével kapcsolatos konzultáció elindításáról szóló, 2016. március 8-i bizottsági közleményre (COM(2016)0127) és annak mellékleteire,

— tekintettel „A megfelelő, biztonságos és fenntartható európai nyugdíjak menetrendje” című, 2012. február 16-i bizottsági fehér könyvre (COM(2012)0055),

— tekintettel az európai gazdasági és társadalmi fejlődés alapvető tényezőjének számító szociális gazdaság előmozdításáról szóló, 2015. december 7-i tanácsi következtetésekre,

— tekintettel „A gazdaságpolitikai koordináció európai szemesztere: a 2019. évi éves növekedési jelentés foglalkoztatási és szociális vonatkozásai” című, 2019. március 13-i állásfoglalására ([13]),

— tekintettel az „Oktatás a digitális korszakban: kihívások, lehetőségek és tanulságok az uniós politika kidolgozásához” című, 2018. december 11-i állásfoglalására ([14]),

— tekintettel az euróövezet foglalkoztatási és szociális politikájáról szóló, 2018. október 25-i állásfoglalására ([15]),

— tekintettel a sérülésből és betegségből felépülő munkavállalók minőségi foglalkoztatásba való visszailleszkedésének lehetőségeiről szóló, 2018. szeptember 11-i állásfoglalására ([16]),

— tekintettel a munkahelyteremtés és a növekedés fellendítését szolgáló, egyenlőtlenségek elleni küzdelemről szóló, 2017. november 16-i állásfoglalására ([17]),

— tekintettel a garantált minimáljövedelemmel mint a szegénység elleni küzdelem eszközével kapcsolatos szakpolitikákról szóló, 2017. október 24-i állásfoglalására ([18]),

— tekintettel az új európai készségfejlesztési programról szóló, 2017. szeptember 14-i állásfoglalására ([19]),

— tekintettel a szociális jogok európai pilléréről szóló, 2017. január 19-i állásfoglalására ([20]),

— tekintettel „A szegénységről: a nemek közötti egyenlőség szempontjai” című, 2016. május 26-i állásfoglalására ([21]),

---

([9]) HL L 150., 2018.6.14., 93. o.
([10]) HL L 150., 2018.6.14., 100. o.
([11]) HL L 150., 2018.6.14., 109. o.
([12]) HL L 150., 2018.6.14., 141. o.
([13]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0202.
([14]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0485.
([15]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0432.
([16]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0325.
([17]) HL C 356., 2018.10.4., 89. o.
([18]) HL C 346., 2018.9.27., 156. o.
([19]) HL C 337., 2018.9.20., 135. o.
([20]) HL C 242., 2018.7.10., 24. o.
([21]) HL C 76., 2018.2.28., 93. o.

2019. október 10., csütörtök

— tekintettel a be nem jelentett munkavégzés megakadályozására, valamint az ilyen típusú munkavégzéstől való elrettentésre irányuló együttműködés erősítését célzó európai platform létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló, 2016. február 2-i álláspontjára ([22]),

— tekintettel a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos, 2014–2020 közötti EU stratégiai keretről szóló, 2015. november 25-i állásfoglalására ([23]),

— tekintettel az OECD és az Európai Bizottság „Egészségügyi helyzet az Európai Unióban" című kezdeményezésére ([24]) és az ehhez kapcsolódó, „Egészségügyi pillanatkép: Európa 2018" című jelentésre ([25]),

— tekintettel a nyugdíjak megfelelőségéről szóló, 2018. április 26-án közzétett 2018. évi bizottsági jelentésre, amelynek címe: „A nyugdíjak megfelelőségéről: az időskori jövedelmek jelenlegi és jövőbeli megfelelősége az Európai Unióban",

— tekintettel az idősödésről szóló, 2018. május 28-án közzétett 2018. évi bizottsági jelentésre: „Gazdasági és költségvetési előrejelzések az EU 28 tagállamára vonatkozóan (2016–2070)",

— tekintettel a felülvizsgált Európai Szociális Chartára és a 2014-ben elindított torinói folyamatra, amelynek célja az Európai Szociális Charta szerződéses rendszerének megerősítése az Európa Tanácson belül, valamint az európai uniós jog viszonylatában ([26]),

— tekintettel 2011. március 8-i állásfoglalására az egészségügyi egyenlőtlenségek csökkentéséről az EU-ban ([27]),

— tekintettel a fogyatékossággal élő személyek jogaival foglalkozó ENSZ-bizottságnak az Európai Unió 2014. júniusi bevezető jelentéséhez kapcsolódó 2015. szeptemberi záró megjegyzéseire,

— tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK tanácsi irányelvre ([28]) (a nemek közötti egyenlő bánásmódról szóló irányelv), valamint az Európai Közösséget létrehozó szerződésnek (1992) az egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazás elvéről szóló 141. cikkére,

— tekintettel a „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)" című bizottsági munkadokumentumra és az abban foglalt célkitűzésre, mely szerint a nyugdíjak terén a nemek között fennálló egyenlőtlenség csökkentése kulcsfontosságú prioritásként kell hogy szerepeljen, valamint a nyugdíjak megfelelőségéről szóló, 2018. évi bizottsági jelentésre,

— tekintettel a Tanács 2018. november 26-i állásfoglalásán alapuló, a 2019–2027 közötti időszakra szóló uniós ifjúsági stratégiára, valamint az Európa 2020 stratégia azon célkitűzésére, hogy az oktatásból és képzésből lemorzsolódók aránya 10 % alá csökkenjen,

— tekintettel az Európai Számvevőszék „Ifjúsági munkanélküliség – hoztak változást az uniós szakpolitikák? Az ifjúsági garancia és az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés értékelése" című, 2017. áprilisi 5/2017. sz. különjelentésére,

— tekintettel az OECD munkaügyi kilátásokról szóló 2018. és 2019. évi jelentéseire,

— tekintettel az európai akadálymentesítési irányelvre,

([22]) HL C 35., 2018.1.31., 157. o.
([23]) HL C 366., 2017.10.27., 117. o.
([24]) https://ec.europa.eu/health/state/glance_hu
([25]) https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/state/docs/2018_healthatglance_rep_en.pdf
([26]) https://www.coe.int/en/web/turin-european-social-charter/turin-process
([27]) HL C 199. E, 2012.7.7., 25. o.
([28]) HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

— tekintettel az euróövezet gazdaságpolitikájáról szóló, 2019. április 9-i tanácsi ajánlásra (2019/C 136/01),

— tekintettel a Bizottság „Foglalkoztatási és szociális fejlemények Európában” című, 2019. évi éves felülvizsgálatára,

— tekintettel a Bizottságnak a dolgozói szegénységről szóló, 2019. évi jelentésére,

— tekintettel a munkavállalók és az önálló vállalkozók szociális védelemhez való hozzáféréséről szóló, 2018. évi tanácsi ajánlásra,

— tekintettel az Európai Unióban alkalmazandó átlátható és kiszámítható munkafeltételekről szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1152 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([29]),

— tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,

— tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére (A9-0016/2019),

A. mivel az uniós munkaerőpiaci feltételek folyamatosan javulnak, ami főként a hosszú ideje tartó kedvező nemzetközi gazdasági környezetnek tudható be; mivel a foglalkoztatási ráta tovább nőtt, és 2018 utolsó negyedében elérte a 73,5 %-ot, azaz 240,7 millióan dolgoztak, ami új rekordszintet jelent; mivel az euróövezetben a foglalkoztatási ráta a 2017. évi 66,5 %-ról 2018-ban 67,4 %-ra nőtt; mivel a foglalkoztatási ráták közötti nagy különbségek továbbra is fennállnak a tagállamok, régiók és népességcsoportok között; mivel a foglalkoztatási ráta növekedésének üteme lelassult, és mivel ez a tendencia várhatóan folytatódni fog; mivel ha ez a dinamika folytatódik, a foglalkoztatási ráta 2020-ban 74,3 %-ot ér el;

B. mivel a hosszú távú kihívások – így a népesség elöregedése, a digitalizálás és annak a munka világára gyakorolt hatásai, az éghajlatváltozás és a természeti erőforrások fenntarthatatlan használata – továbbra is sürgetőek;

C. mivel a foglalkoztatási ráta az 55 évesnél idősebb munkavállalók körében erőteljesen nőtt; mivel 2018-ban az 55 és 64 év közötti munkavállalók foglalkoztatási aránya az euróövezetben 58,8 % volt, ami még mindig jóval az átlag alatt van; mivel különösen az ebbe a korosztályba tartozó nők foglalkoztatási aránya alacsonyabb (52,9 %); mivel a demográfiai előrejelzések az idősebb munkavállalók számának növekedését mutatják; mivel a demográfiai változások hatással vannak a nyugdíjakra, az egészségügyre és a tartós ápolási-gondozási rendszerekre;

D. mivel hatékony politikákra van szükség ahhoz, hogy azok a különféle foglalkoztatási formákat is felöleljék és egyúttal megfelelő védelmet nyújtsanak a munkavállalók számára a kizsákmányolással, a hátrányos megkülönböztetéssel és a szegénységgel szemben;

E. mivel a szegénységben élő munkavállalók jelentős arányt képviselnek a foglalkoztatottak körében; mivel 2017-ben a foglalkoztatottak 9,4 %-át veszélyeztette a szegénység, miközben közel 20,5 millió munkavállaló élt szegénység kockázatának kitett háztartásokban; mivel a lakosság bizonyos csoportjai, nevezetesen a részmunkaidőben dolgozók, az önfoglalkoztatók, az ideiglenes munkavállalók, a fiatalabbak, a kevésbé képzett személyek és az egyszemélyes háztartások esetében a dolgozói szegénység kockázata jelentősen magasabb, és egyes esetekben jelentősen nőtt az elmúlt években;

F. mivel a nemek közötti foglalkoztatottsági különbség 2018-ban 11,6 százalékpont volt, és ez a szám 2013 óta szinte változatlan; mivel az Unióban a nők átlagosan 16 %-kal kevesebbet keresnek, mint a férfiak, bár ez tagállamonként jelentősen eltér; mivel a nyugdíjak terén a nemek között fennálló egyenlőtlenség az EU-28-ban mintegy 37,2 % a 65–79 év közötti nyugdíjasok esetében; mivel a gondozási feladatok nők és férfiak közötti megoszlása még mindig egyenlőtlen az EU-ban;

G. mivel a munkaerőpiaci szabályozási keretek kidolgozása és végrehajtása, az oktatási és képzési rendszerek és az aktív munkaerőpiaci politika vonatkozásában az ifjúsági munkanélküliség kezeléséért elsősorban a tagállamok felelősek;

H. mivel a ledolgozott munkaórák teljes száma 2013 óta mégha lassú ütemben is, de folyamatosan emelkedik; mivel az állandó és a teljes munkaidős foglalkoztatás aránya továbbra is emelkedik, miközben a részmunkaidős foglalkoztatás aránya csökken 2018-ban; mivel a részmunkaidőben foglalkoztatottak aránya az EU-ban a 2002. évi 15 %-ról 2017-ben 19 %-ra nőtt; mivel a részmunkaidős foglalkoztatás az EU-ban 2017-ben sokkal gyakoribb volt a nők

([29]) HL L 186., 2019.7.11., 105. o.

körében (31 %), mint a férfiaknál (8 %); mivel a nem önkéntesen vállalt részmunkaidős munkavállalók száma még mindig nagyon magas, és 1,3 millióval több embert érint, mint 2008-ban; mivel a részmunkaidőben foglalkoztatottak aránya az EU-ban a 2002. évi 11 %-ról 2017-ben 13 %-ra nőtt;

I. mivel egyes tagállamok olyan strukturális problémákkal néznek szembe a munkaerőpiacon, mint az alacsony részvételi arány, valamint készségek és képesítések kereslete és kínálata közötti eltérés; mivel a növekvő munkaerő-piaci kereslet kielégítése érdekében egyre nagyobb szükség lenne az inaktív munkaerő beilleszkedését vagy újrabeilleszkedését célzó konkrét intézkedésekre;

J. mivel a munkanélküliségi ráta 2019 júniusában az EU-ban 6,3 %-ra, az euróövezetben pedig 7,5 %-ra csökkent; mivel ez a csökkenés valamennyi korcsoport, valamint a férfiak és a nők esetében egyaránt megfigyelhető; mivel e téren továbbra is nagyok a különbségek a tagállamok között, és a munkanélküliségi ráták eltérése a nemzeti és szubnacionális területeken 2007 óta tovább bővült; mivel az ifjúsági munkanélküliség továbbra is elfogadhatatlanul magas, 2019 áprilisában 14,2 %-os szinten állt, (2018-ban az EU-ban átlagosan 15,2 %, az euróövezetben pedig átlagosan 16,9 %), de a 2008-as válság előtti szintnél alacsonyabb; mivel a tagállamok közötti különbségek igen jelentősek; mivel átlagosan minden második munkanélküli álláskereső 12 hónapnál hosszabb ideig nem dolgozott, és a tartós munkanélküliségi ráta 3,8 %-kal meghaladja a válság előtti 2,9 %-os szintet; mivel a munkanélküliség továbbra is különösen magas a fogyatékossággal élő személyek körében;

K. mivel az Eurostat szerint 2017-ben 8,973 millió alulfoglalkoztatott részmunkaidős munkavállaló volt az EU-28-ban; mivel ezen felül 8,127 millióan álltak munkavégzés céljából rendelkezésre, azonban nem kerestek munkát, és további 2,289 millió ember keresett munkát, azonban rövid időn belül volt képes munkába állni; mivel összességében ez azt jelenti, hogy 2017-ben az EU 28 tagállamában 19,389 millió ember számított munkanélkülihez hasonlónak, anélkül, hogy bele lett volna számítva a munkanélküliségi rátába, és ez majdnem ugyanakkora mennyiség, mint a munkanélkülinek tekintett személyek száma (18,776 millió);

L. mivel a horizontális és vertikális munkaerőpiaci szegmentáció és a dolgozói szegénység továbbra is fennáll és hatással van különösen a nőkre, az alacsony képzettségűekre, a fiatalokra és az idősekre, a fogyatékossággal élőkre, a nemzeti, nyelvi, etnikai és szexuális kisebbségekre, valamint a migráns háttérrel rendelkező személyekre; mivel 2016-ban a fogyatékossággal élők foglalkoztatási rátája 48,1 %-kal az átlagos foglalkoztatási ráta alatt maradt;

M. mivel a tartós munkanélküliség aránytalanul sújtja a fiatalokat, az egyedülálló szülők, a nem hivatásos gondozók, a hosszú betegséggel, fogyatékossággal vagy egészségi problémákkal élő személyek, a migránsok, valamint az etnikai és vallási kisebbségekhez tartozók pedig a foglalkoztatáshoz való hozzáférés terén továbbra is sajátos akadályokkal és hátrányos megkülönböztetéssel szembesülnek a foglakoztatás valamennyi szakaszában;

N. mivel a minőségi foglalkoztatás fontos tényező a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemben; mivel a társadalom valamennyi azon tagját el kell érni, akik a legnagyobb mértékben kiszorultak a munkaerőpiacról és leginkább ki vannak téve a szegénység és társadalmi kirekesztés kockázatának;

O. mivel a betöltetlen álláshelyek aránya továbbra is nő, és a munkaerőpiaci kereslet és kínálat közötti eltérés továbbra is a munkanélküliség lényeges oka számos tagállamban; mivel a strukturális munkaerőhiány és a szakemberhiány számos ágazatot érint, például az idegenforgalmat, a hagyományos kézművességet és az ikt-ágazatot, ahol az uniós szakemberek iránti kereslet és kínálat közötti szakadék 2020-re várhatóan 500 000-re fog nőni; mivel szerint annak ellenére, hogy egyre nagyobb szakemberhiány tapasztalható, az uniós munkavállalók mintegy 39 %-a túlképzett és rossz minőségű munkahelyek csapdájába szorul;

P. mivel az Európai Szakképzésfejlesztési Központ (CEDEFOP) becslései szerint 2017-ben a munkaerőkészségek eloszlása nagyjából igazodott a munkaerőpiac képesítési követelményeihez, és a munkaerő-kínálat valamennyi képesítési típus esetében meghaladta a keresletet, és különösen magas volt az alacsony és középszintű képesítések esetében; mivel a képzett munkaerő iránti kereslet valószínűleg tovább nő, és a Cedefop legfrissebb előrejelzései szerint 2017 és 2025 között több mint 13 millió, magas iskolai végzettséget igénylő munkahelyet hoznak létre, míg az alacsony szintű képzettséget igénylő munkahelyek száma csaknem 6 millióval csökkenni fog;

Q. mivel a Cedefop előrejelzései 2025-ig mind a keresleti, mind a kínálati oldalon a készségek párhuzamos növekedését mutatja; mivel a készségkínálat azonban a készségkeresletnél kissé gyorsabban fog növekedni, például a csupán alapfokú vagy alsó középfokú végzettséggel rendelkezők aránya várhatóan csökkenni fog a 2017. évi 20,2 %-ról a 2025. évi 16,8 %-ra; míg az alacsony szintű képzettséggel rendelkező személyek munkahelyeinek aránya az előrejelzések szerint 18,4 %-ról 15,4 %-ra csökken, de ez a párhuzamos fejlődés nem gátolja meg a készségkereslet és -kínálat közötti esetleges eltérést, például a túlképzést;

R. mivel a munkaerőpiac nagymértékben széttagolt, és minden egyes szegmensnek megvannak a maga sajátosságai;

S. mivel több mint minden ötödik európai esetében fennáll a szegénység és a társadalmi kirekesztettség kockázata; mivel történt némi előrelépés az Európa 2020 stratégia szegénységgel kapcsolatos célkitűzése felé, és 2008 óta 5,6 millióval csökkent a szegénység, ám az a cél, hogy szegénység 2020-ig legalább 20 millióval csökkenjen, még mindig messze van, 113 millióan továbbra is veszélyben vannak; mivel a sérülékenyebb csoportok, például a gyermekek, az egyedülálló szülők, a fogyatékossággal élők, a krónikus fizikai és mentális egészségügyi állapotban lévők, a migránsok, a romák, az etnikai kisebbségek, a tartós munkanélküliek és a hajléktalanok körében nagyobb a szegénység szintje; mivel az egész EU-ban gyorsan növekszik a dolgozói szegénység rátája (9,6 %), és egyre mélyül a szegénységi és egyenlőtlenségi szakadék; mivel a szociális transzferek (a nyugdíjakat leszámítva) számos tagállamban jelentős hatással vannak a szegénység csökkentésére, átlagosan 32,4 %-kal 2017-ben; mivel ez a hatás 2010 óta minden évben csökkent (kivéve 2013-ban), és a tagállamok közötti különbségek jelentősek;

T. mivel a minőségi és megfizethető lakhatáshoz és egészségügyi ellátáshoz való egyetemes hozzáférés alapvető társadalmi szükséglet;

U. mivel a szociális védelmi rendszerek hatóköre és a szolgáltatásokhoz való hozzáférés továbbra is hiányos; mivel új munkaformák jelentek meg, például a platformalapú munkavégzés és az önfoglalkoztatás; szükségessé válik a hagyományosan teljes munkaidőben és határozatlan idejű szerződéssel dolgozók fedezetére szabott szociális védőrendszer kiigazítása; mivel különösen az atipikus munkavállalók gyakran nem férnek hozzá teljes mértékben a szociális védelemhez, és sok önfoglalkoztató nem vagy csak korlátozott mértékben rendelkezik lefedettséggel; mivel a színlelt önfoglalkoztatás továbbra is fennáll, bizonytalanságot, kiszolgáltatottságot és labilitást okoz, és különösen a kiszolgáltatott csoportokat érinti; szociális védelemhez való hozzáférése hiánya veszélyezteti a munkavállalók jóllétét és a munkaerőpiacok működését;

V. mivel a Számvevőszék ajánlásaival összhangban az uniós ifjúsági garanciát tovább kell javítani a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő valamennyi fiatal (NEET-fiatal) támogatása érdekében;

W. mivel a társadalmi-gazdasági helyzet hatással van a várható élettartam terén tapasztalható különbségekre; mivel ezek az eltérések nagymértékben tükrözik a kockázati tényezőknek való kitettség (többek között munkahelyen) közötti különbségeket, mivel az alacsony jövedelmű háztartásokban nagyobb valószínűséggel tapasztalhatók kielégítetlen egészségügyi szükségletek, mint a magas jövedelmű háztartásokban; mivel ezért fontos, hogy a foglalkoztatási és szociális politikákban még inkább előmozdítsuk és figyelembe vegyük az egészségügyi tényezőket;

X. mivel úgy tűnik, hogy a kollektív tárgyalások közbenső szintjei szűkítettebb béreloszlást eredményeznek; mivel a kollektív tárgyalások gyengülése számos tagállamban egybeesik az alacsony bérezésű munkavállalók (például a mediánbér kétharmada alatt fizetett munkavállalók) számának növekedésével;

Y. mivel a jó mentális egészség az egyén jóllétének kritikus részét képezi; mivel 2016-ban az uniós tagállamokban az emberek több mint egyhatodának mentális egészségügyi problémája volt; mivel minden uniós tagországban jellemző, hogy a krónikus depresszióval diagnosztizált személyek sokkal kisebb valószínűséggel állnak foglalkoztatásban;

Z. mivel a mentális betegségek teljes költsége Unió-szerte több mint 600 milliárd EUR-t, azaz a GDP több mint 4 %-át teszi ki;

AA. mivel a háztartások rendelkezésre álló bruttó jövedelme egy főre számítva 2017-ben meghaladta a 2008. évi válság előtti szintet az euróövezetben, bár nyolc tagállamban vagy számos régióban nem ez volt a helyzet; mivel a háztartások összesített jövedelme a GDP-nél lassabban nőtt, ami azt jelzi, hogy a fellendülésből származó jövedelmek csak bizonyos mértékben jutottak el a háztartásokba, és azt sugallja, hogy a közelmúltbeli növekedés nem inkluzív; mivel reálértékben az átlagbérek sok tagállamban továbbra is elmaradnak a válság előtti szintektől, és növekedésük 2017-ben a termelékenység bővülése alatt maradt; mivel a jövedelmi egyenlőtlenség gyakran összefügg az oktatáshoz, a képzéshez és a szociális védelemhez való egyenlőtlen hozzáféréssel;

2019. október 10., csütörtök

AB. mivel a 2018. évi Eurobarométer felmérés szerint a társadalmi-gazdasági helyzet és a környezetvédelmi kérdések képezik az uniós polgárok legfontosabb személyes aggályait;

AC. mivel az olyan globális fejlemények, mint a digitalizáció és az ökológiai átmenet, hangsúlyozzák a közös uniós megközelítés sürgősségét; mivel ezek a globális kihívások különböző módokon érintik a régiókat és a területeket; mivel a társadalmi párbeszéd, a szociális partnerek és a civil társadalom szerepe döntő fontosságú az inkluzív átmenet szempontjából; mivel a szociális partnerek politikai döntéshozatalba való bevonása számos tagállamban még mindig alacsony szintű;

AD. mivel a teljes CO_2-kibocsátás közel 90 %-áért felelős gazdasági ágazatok a munkaerő mintegy 25 %-át foglalkoztatják az EU-ban; mivel e munkaerő átképzése fontos részét képezi a fenntartható gazdaságra való átállásnak;

AE. mivel az ambiciózus éghajlat-politikák munkahelyeket és növekedést generálnak, és pozitív hatással vannak a jóllétre; mivel az előrejelzések szerint a Párizsi Megállapodás teljes körű végrehajtása további 1,2 millió munkahelyet fog teremteni az EU-ban 2030-ig, a már várt 12 millió új munkahely mellett;

AF. mivel a 2011–2018-as országspecifikus ajánlások csupán 9 %-a valósult meg teljes mértékben, míg 17 %-uk jelentős előrelépést ért el, 44 %-uk tett némi előrelépést, 25 %-uk csak korlátozott haladást ért el, 5 %-uk pedig egyáltalán nem ért el előrehaladást;

AG. mivel 2019-ben a Bizottság 15 tagállamnak tett ajánlásokat az egészségügyi ellátás hatékonyságának, hozzáférhetőségének és fenntarthatóságának javítására;

AH. mivel az átlagos lakhatási költségek és a pénzügyi terhek csökkentek az EU-ban, de a megfelelő és megfizethető lakások hiánya számos tagállamban továbbra is egyre nagyobb problémát jelent; mivel 2017-ben minden tizedik európai polgár a háztartás rendelkezésére álló jövedelmének legalább 40 %-át vagy többet lakásköltségekre költötte;

AI. mivel egy jól működő szociális párbeszéd az európai szociális piacgazdaság kulcseleme, amely erősíti a társadalmi kohéziót és csökkenti a társadalmi konfliktusokat a munkavállalók, a munkáltatók és a kormányok közös érdekeit egyaránt szolgálva; mivel a társadalmi párbeszéd és a kollektív tárgyalások kulcsfontosságúak az olyan politikák kidolgozásához és végrehajtásához, amelyek képesek javítani a munkakörülményeket és a foglalkoztatási feltételeket;

AJ. mivel a civil társadalmi szervezetek lényeges mértékben hozzájárulnak a társadalmi befogadás érdekében nyújtott szolgáltatásokhoz, valamint ahhoz, hogy számos nézetet képviseljenek a szakpolitikai döntéshozatalban;

1. megjegyzi, hogy bár az EU gazdasági feltételei jelenleg kedvezőek és az általános foglalkoztatás folyamatosan növekszik, továbbra is kulcsfontosságú az ifjúsági munkanélküliség elleni küzdelem, illetve a NEET-fiatalok problémáinak gördülékeny megoldása, és még mindig sok a sürgős tennivaló a hosszú távú munkanélküliség, a munkaerőpiaci szegmentáció és az egyenlőtlenségek, a sérülékeny csoportok befogadása, a dolgozói szegénység és a termelékenység terén, különösen az esetleges globális gazdasági lassulással vagy recesszióval összefüggésben; rendkívül sajnálatosnak tartja, hogy a reálbérek uniós szintű növekedése alatta marad annak, amit a pozitív munkaerőpiac és a gazdasági teljesítmény alapján várni lehetne; felhívja a Bizottságot, hogy ismertessen egy európai munkanélküliségi viszontbiztosítási rendszert a polgárok védelme és külső sokkhatások során az államháztartásokra nehezedő nyomás csökkentése érdekében;

2. tudomásul veszi a Bizottság 2019. évi országspecifikus ajánlásait, és üdvözli a beruházásokra helyezett nagyobb hangsúlyt; megjegyzi, hogy a 2018-ig kiadott országspecifikus ajánlások közel egyharmadát nem hajtották végre; megjegyzi, hogy a munkaügyi kapcsolatokat és a foglalkoztatásvédelmet szabályozó jogszabályokra vonatkozó országspecifikus ajánlások végrehajtása terén jelentős mértékű előrelépés történt; sajnálatát fejezi ki, hogy az egészségügyre és a hosszú távú gondozásra vonatkozó országspecifikus ajánlások végrehajtása különösen lassan halad, és hogy a 2018. évi országspecifikus ajánlásokkal kapcsolatos előrelépés az előző évek teljesítményénél rosszabb, és sürgeti a Bizottságot, hogy az euróövezetben való tagságuktól függetlenül gyakoroljon kellő nyomást a tagállamokra az ajánlások végrehajtása érdekében; úgy véli, hogy a jövőorientált reformok határozott végrehajtása kulcsfontosságú az uniós gazdaságok növekedési potenciáljának erősítéséhez, a társadalmi befogadás ösztönzéséhez, illetve valamennyi uniós polgár szociális jogainak és jólétének javításához;

3. felhívja a tagállamokat, hogy kövessék az arra vonatkozó ajánlásokat, hogy a munkát terhelő adókat a fenntartható növekedés szempontjából kevésbé káros egyéb tényezőkre csoportosítsák át;

4. megjegyzi, hogy a foglalkoztatás terén továbbra is jelentős különbségek vannak az országok, régiók és népességcsoportok között, így alakulnak ki olyan országok, régiók és lakossági csoportok, amelyek fő, sőt egyetlen versenyelőnye az EU munkaerőpiacán az alacsony jövedelem és/vagy méltatlan munkafeltételek; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak és a Bizottságnak biztosítaniuk kell a konkrét foglalkoztatási politikák végrehajtását a demográfiai hátrányban lévő régiók – például az elnéptelenedett régiók vagy a gyéren lakott régiók – által tapasztalt korlátok és nehézségek kezelése érdekében, különös tekintettel a mezőgazdasági ágazatra, azzal a céllal, hogy előmozdítsák munkahelyteremtési kapacitásukat és azon képességüket, hogy gazdasági értéket teremtsenek a vidéki területeken; úgy véli, hogy növelni kell a foglalkoztatási rátát és a jövedelmet, valamint elő kell mozdítani a tisztességes munkahelyek teremtését az Európa 2020 stratégiában célként kitűzött legalább 75 %-os foglalkoztatási ráta elérése érdekében;

5. sajnálja, hogy sok tagállamban a háztartások rendelkezésre álló bruttó jövedelme egy főre számítva még mindig elmarad a válság előtti, 2008-as szinttől; sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek többet az egyenlőtlenségek csökkentése érdekében;

6. hangsúlyozza, hogy olyan jól megtervezett munkaerőpiaci politikákra és reformokra van szükség, amelyek minőségi munkahelyeket teremtenek olyan intézkedések elfogadása révén, amelyek megfelelő minimálbéreket és méltányos javadalmazást biztosítanak, védik és előmozdítják az alkalmazottak egészségét és jóllétét, előtérbe helyezik a munkanélküliek visszailleszkedését, előmozdítják az esélyegyenlőséget és többek között a közszférában dolgozó munkavállalók egyenlő elbírálását és jogait, elősegítik a munkaerőpiachoz és a szociális védelemhez való egyenlő hozzáférést mindenki számára, elősegítik a munkavállalói mobilitást, figyelembe veszik a vidéki és elszigetelt területeket, valamint kezelik az egyenlőtlenségeket és a nemek közötti egyensúlyhiányt;

7. nagy aggodalommal veszi tudomásul az ifjúsági munkanélküliség számos tagállamban magas arányát és az újonnan foglalkoztatott fiatal munkavállalók sebezhetőségét; felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy kezeljék prioritásként a fiatalok munkanélkülisége elleni küzdelmet, és teljes mértékben használják ki az olyan pénzügyi eszközöket, mint az ifjúsági garancia és az olyan uniós programokat, mint az Erasmus +, valamint hozzanak egyedi intézkedéseket az ifjúsági munkanélküliség kezelésére, továbbá mozdítsák elő a fiatalok foglalkoztatását; mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy sok európai szándéka ellenére dolgozik részmunkaidőben; megjegyzi, hogy ez hátrányosan érinti szociális védelmüket;

8. megjegyzi, hogy a nők munkaerőpiaci részvétele továbbra is emelkedik, de aggodalommal állapítja meg, hogy a nemek közötti szakadék a foglalkoztatásban 2013 óta szinte változatlan, és a nemek közötti egyenlőtlenségek a foglalkoztatás és a bérek tekintetében továbbra is jelentős mértékben fennállnak; aggodalommal állapítja meg, hogy a nők felülreprezentáltak az alacsonyabban fizetett ágazatokban, és gyakrabban dolgoznak olyan munkahelyeken, ahol túlképzettek; megjegyzi, hogy néhány tagállam lépéseket tett a nemek közötti bérszakadék kezelésére; sürgeti valamennyi tagállamot, hogy tegyenek nagyobb erőfeszítéseket a nemek közötti bérszakadék, a nemek közötti nyugdíjszakadék és a munkavállalástól visszatartó tényezők csökkentése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon a bérek átláthatóságáról szóló irányelvet a nemek közötti bérszakadék gyors megszüntetése érdekében;

9. mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a 3 év és iskolaköteles kor közötti gyermekek számára a gyermekgondozási szolgáltatások 90 %-os rendelkezésre állásával kapcsolatos barcelonai célok nem teljesülnek; sürgeti valamennyi tagállamot, hogy tegyenek nagyobb erőfeszítéseket a munka és a magánélet közötti egyensúly javítása, valamint a megfizethető gyermekgondozáshoz, a korai gyermekgondozáshoz és a hosszú távú gondozáshoz való hozzáférés biztosítása érdekében; felhívja a tagállamokat, hogy javítsák a képzést és a munkafeltételeket ezekben (valamint az egészségügyi) szolgáltatásokban; felhívja a tagállamokat, hogy teljes körűen és gyorsan hajtsák végre a szülők és gondviselők vonatkozásában a munka és a családi élet közötti egyensúlyról szóló, nemrégiben elfogadott irányelvet, és ösztönözzék, hogy több férfi éljen a fizetett családi szabadság lehetőségével;

10. tudomásul veszi a nyitott, versenyképes és dinamikus egységes piac létrehozására irányuló országspecifikus ajánlásokat, ami kulcsfontosságú a termelékenység ösztönzése, a növekedés elősegítése és a foglalkoztatási lehetőségek biztosítása szempontjából; hangsúlyozza e tekintetben annak fontosságát, hogy a jólét növekedése méltányos módon érintsen mindenkit; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a termelékenységet olyan reformok révén, amelyek megszüntetik a túlzott szabályozást; kiemeli, hogy a munkahelyi egészségvédelembe és biztonságba való beruházások nemcsak a munkahelyek minőségét és a munkavállalók jóllétét javítják, hanem pozitív hatást gyakorolnak az európai gazdaság termelékenységére és versenyképességére is;

2019. október 10., csütörtök

11. rámutat arra, hogy fel kell lépni az életkor alapján történő munkaerőpiaci megkülönböztetés ellen, például a fiatalabb és az idősebb generációk közötti különbségek áthidalása, többek között a közszférában a foglalkoztatási egyenlőségről szóló irányelvre ([30]) való figyelemfelhívás, az egész életen át tartó tanulás lehetőségeihez való, személyre szabott tanfolyamokon és képzéseken keresztül megvalósított hozzáférés biztosítása, a nyugdíjszakadék elleni küzdelem, valamint az idősebb uniós polgárok körében a mobilitási és a készségek cseréjéra irányuló programok előmozdítása révén; megjegyzi, hogy az idősebb és az alacsonyabb iskolai végzettségű munkavállalók sokkal kisebb valószínűséggel vesznek részt az egész életen át tartó tanulási programokban; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák az e trend megváltoztatása érdekében tett erőfeszítéseiket; úgy véli, hogy nagyobb figyelmet kell fordítani az idősebb munkavállalókra és azokra a politikákra, amelyek növelik a támogatást, és lehetővé teszik az egész életen át tartó aktív társadalmat, különösen a 50 év feletti munkavállalókat megcélozva;

12. hangsúlyozza, hogy fel kell lépni a munkaerőpiacon az etnikai csoportok elleni megkülönböztetéssel, valamint a fizetések és a nyugdíjak terén jelentkező különbségekkel szemben; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki hosszú távú tervezési stratégiát az etnikai kisebbségek munkaerő-piaci beilleszkedésére a kirekesztés kockázatának enyhítése érdekében; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a tudatosság növelése, a sokféleségi stratégiák végrehajtása, valamint a megkülönböztetésre vonatkozó megbízható, lebontott adatok gyűjtése és elemzése révén fokozzák az etnikai, nemzetiségi hovatartozáson vagy kisebbségi nyelven alapuló megkülönböztetéssel szembeni erőfeszítéseket;

13. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a munkaerőpiacról leginkább kiszorult csoportok – például a gyermeküket egyedül nevelő szülők, a nem hivatásos gondozók, a tartós betegséggel, fogyatékossággal, egészségi problémákkal vagy összetett krónikus betegségekkel küzdő személyek, a migránsok és a menekültek, valamint az etnikai és vallási kisebbségekhez tartozó személyek – további munkaerőpiaci integrációjára, valamint jobb társadalmi integrációjára irányuló erőfeszítéseiket;

14. üdvözli a 2010–2020 közötti időszakra vonatkozó európai fogyatékosságügyi stratégiában, és különösen az akadálymentesítésről szóló (EU) 2019/882 irányelvben ([31]) tett előrelépést; hangsúlyozza azonban, hogy többet kell tenni; mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a fogyatékossággal élők továbbra is következetesen hátrányos helyzetben vannak a foglalkoztatás, az oktatás és a társadalmi befogadás terén; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy foglalkoztatási, oktatási és szociális politikáikban továbbra is dolgozzanak ki egyedi intézkedéseket annak érdekében, hogy biztosítsák a fogyatékossággal, valamint a tartós és krónikus betegséggel – köztük a mentális és pszichoszociális fogyatékossággal – élők tényleges integrációját; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a támogató intézkedéseken túlmenve biztosítsanak több foglalkoztatási ösztönzőt, jobb hozzáférhetőséget és ésszerű megoldásokat ([32]), többek között teljes mértékben kihasználva a digitalizáció kínálta gazdasági és társadalmi befogadási lehetőségeket;

15. megjegyzi, hogy új foglalkoztatási formák jelentek meg, beleértve a digitalizáció és az automatizálás által kiváltott átalakulást is; hangsúlyozza, hogy ezek a tendenciák egyszerre nyújtanak előnyöket és kihívásokat; hangsúlyozza az egész életen át tartó tanulás politikáinak fontosságát annak érdekében, hogy a munkavállalók felkészülhessenek a munkaerőpiaci átmenetekre; hangsúlyozza a társadalmi párbeszéd fontosságát, különösen az e kihívások kezelésére irányuló további stratégiák kidolgozása során; megjegyzi, hogy ez az átalakulás atipikus és bizonytalan foglalkoztatást eredményezhet; aggodalommal állapítja meg, hogy az atipikus munkavállalók és számos önálló vállalkozó nem rendelkezik elegendő hozzáféréssel a szociális védelmi rendszerekhez, ideértve a fizetett szabadságot és pihenőnapokat is; hangsúlyozza, hogy

---

([30]) A Tanács 2000/78/EK irányelve (2000. november 27.) a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról (HL L 303., 2000.12.2., 16. o.).

([31]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/882 irányelve (2019. április 17.) a termékekre és a szolgáltatásokra vonatkozó akadálymentességi követelményekről (HL L 151., 2019.6.7., 70. o.).

([32]) A fogyatékossággal élők jogairól szóló ENSZ-egyezmény értelmében: az ésszerű alkalmazkodás azokat az elengedhetetlen és megfelelő módosításokat és változtatásokat jelenti, amelyek nem jelentenek aránytalan és indokolatlan terhet, és adott esetben szükségesek ahhoz, hogy biztosítsák a fogyatékossággal élő személyek számára minden emberi jog és alapvető szabadság másokkal egyenlő mértékű élvezetét és gyakorlását. (https://www.ohchr.org/EN/HRBodies/CRPD/Pages/ConventionRightsPersonsWithDisabilities.aspx); A foglalkoztatási egyenlőségről szóló irányelv 5. cikke értelmében: „Az egyenlő bánásmód elvének a fogyatékos személyekkel kapcsolatban történő végrehajtása céljából ésszerű intézkedéseket kell bevezetni. Ez azt jelenti, hogy a munkaadóknak meg kell tenniük a megfelelő és az adott esetben szükséges intézkedéseket, hogy a fogyatékos személy számára lehetővé váljon a munkához jutás, a munkában való részvétel, az előmenetel, az át- vagy továbbképzés, kivéve, ha az ilyen intézkedés aránytalanul nagy terhet ró a munkaadóra. Ezt a terhet nem lehet aránytalanul nagynak tekinteni, amennyiben az adott tagállam fogyatékügyi politikájának intézkedései ezt kielégítően ellensúlyozzák” (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/PDF/?uri=CELEX:32000L0078&from=HU); A Bizottság honlapja a következőket mondja ki: „Az ésszerű alkalmazkodás minden olyan, a munkakörnyezetben vagy munkában eszközölt változtatás, amelyre azért van szükség, hogy a fogyatékossággal élő személy képes legyen egy állásra jelentkezni, a munkavégzésre, az előremenetelre, vagy egy képzésben való részvételre.” (https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=147).

a színlelt önfoglalkoztatás tartós probléma, amellyel foglalkozni kell; felhívja a tagállamokat, hogy hajtsanak végre intézkedéseket e kérdések kezelésére, különösen a munkavállalók és az önálló vállalkozók szociális védelemhez való hozzáféréséről szóló, 2018. december 6-i tanácsi ajánlást követően; üdvözli ezt az ajánlást első lépésként, de hangsúlyozza, hogy többet kell tenni annak érdekében, hogy mindenki számára biztosított legyen a szociális védelemhez való hozzáférés;

16. megjegyzi, hogy az EU-ban az online platformalapú munkavégzés az elmúlt két évben több mint 25 % -kal nőtt, és ma már csaknem 5 millió munkavállalót érint, és hogy a platformtranzakciók egyharmadát határokon átnyúlóan bonyolítják le; rámutat arra, hogy a platform-munkavállalók gyakran nem részesei a szociális védelmi rendszereknek; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak jobb és összehangoltabb adatokat kell gyűjteniük a platform-munkavállalók számáról, foglalkoztatási helyzetéről, munkaköréről és jövedelméről; összehangolt uniós kezdeményezésre szólít fel annak érdekében, hogy valamennyi platform-munkavállaló számára – foglalkoztatási státuszuktól függetlenül – biztosítsák a szociális biztonsági jogokat és a munkajogokat, valamint hogy a kollektív szerződések hatályát terjesszék ki a platform-munkavállalókra is;

17. hangsúlyozza, hogy az új kommunikációs technológiák és a munkaszervezés rugalmassága gyakran hosszabb munkaidőt eredményez, és átfedést mutat a munka, a magánélet és a személyes idő között; külön kiemeli, hogy meg kell teremteni a digitális kikapcsolódáshoz való jogot, és meg kell vizsgálni az időszegénység és a munkaidő feletti autonómia fogalmát;

18. hangsúlyozza, hogy a ma és a holnap gazdasági, társadalmi és ökológiai kihívásainak leküzdéséhez, valamint a digitalizáció és a gazdaság zöldítése által kínált lehetőségek teljes körű kihasználásához szükség van a munkaerőpiac igényei szerinti készségek és jártasságok, köztük a humán készségek fejlesztését elvégző oktatási és képzési rendszerek átalakítására; úgy véli, hogy a szakemberhiány és a strukturális munkaerőhiány jelentős beruházási akadályt jelenthet; hangsúlyozza, hogy a megfelelő készségek elsajátítása érdekében javítani kell az oktatás, a képzés és a szakképzés minőségét, rendelkezésre állását, inkluzivitását, megfizethetőségét és hozzáférhetőségét, továbbá javítani kell a képesítések kölcsönös elismerését; hangsúlyozza, hogy fontos ösztönözni a vállalkozásokat a képzésbe való befektetés növelésére; hangsúlyozza, hogy az erős társadalmi kohézió szempontjából kulcsfontosságú az oktatásba való befektetés; hangsúlyozza, hogy foglalkozni kell a korai iskolaelhagyók kérdésével; felhívja a tagállamokat, hogy alkalmazzanak kettős stratégiát a többségi oktatás inkluzívvá tétele és a leginkább kiszolgáltatott helyzetben lévők felé irányuló célzott programok biztosítása formájában; felszólítja a tagállamokat, hogy fokozzák és ösztönözzék a beruházásokat a továbbképzés és az átképzés, illetve az átfogó képzés terén a digitális, szakmai és vállalkozói készségek oktatását illetően, figyelembe véve a digitális gazdaság és egy zöldebb gazdaság felé történő elmozdulást, valamint számos országban és régióban a képzett műszaki szakemberek iránti keresletet is; hangsúlyozza, hogy a jó munka- és foglalkoztatási feltételek döntő szerepet játszanak a szakképzett munkaerő bevonzásában;

19. egyetért a Bizottsággal abban, hogy kellő időben erőfeszítéseket kell tenni a digitalizáció kezelése érdekében, hogy az EU egészének fel kell gyorsítania a folyamatot, és hogy jobban össze kell hangolni az uniós, a tagállami és a regionális politikákat, össze kell vonni az állami és magánforrásokat a beruházások növelése és a digitális gazdaság és társadalom terén erősebb szinergiák kialakítása érdekében; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a szolgáltatások hatékony és méltányos digitális átalakulását, és hogy senki sem maradhat le; hangsúlyozza, hogy a digitális jártassággal kapcsolatos programoknak foglalkozniuk kell a magánélet védelmével és az adatvédelemmel kapcsolatos kérdésekkel;

20. úgy véli, hogy az éghajlatváltozás és a zöldebb gazdaságra való átállás előtt álló kihívások megkövetelik a társadalom, a munkavállalók és a vállalkozások támogatását, hogy segítsenek nekik megbirkózni ezekkel az alapvető átalakulásokkal, különös hangsúlyt fektetve a leginkább érintett régiókra, a képzés és az oktatás javítása révén a készségek alkalmazkodása és új munkahelyek létrehozása érdekében a környezetvédelmi és a digitális ágazatokban; kéri, hogy fordítsanak különös figyelmet a társadalom legkiszolgáltatottabb csoportjaira, köztük a szegénység vagy a rendkívüli nélkülözés kockázatának kitett emberekre;

21. kiemeli, hogy a készségek növekvő kihasználása és képzése a hozzáadott értékteremtéshez és versenyképességhez kapcsolódik, és a készségek fejlesztésébe történő beruházás révén a gazdasági növekedés előmozdítását célzó uniós politikák középpontjában kell állnia; rámutat arra, hogy bár a készségek a növekedés szükséges előfeltételei, önmagukban nem elegendőek; ezért kiegészítő intézkedésekre szólít fel az alapoktatásba és képzésbe való beruházást követően annak érdekében, hogy minőségi munkahelyeket hozzanak létre és alakítsanak ki a munkaerőpiacon, amelyek a lehető legjobban kiaknázhatják a munkavállalók készségeit.

2019. október 10., csütörtök

22. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Európában tartósan magas az alapszintű számolási és olvasási készségekkel nem rendelkező emberek száma, mivel ez alapvető követelmény a társadalomban és a munkaerőpiacon való aktív részvételhez; felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak határozott intézkedéseket az alapkészségek képzésére irányuló rendelkezések megerősítésére, különösen a társadalom peremére szorult csoportok számára; hangsúlyozza a nem formális és az informális tanulás érvényesítésére vonatkozó szilárd rendelkezések fontosságát annak érdekében, hogy garantálják a készségek és kompetenciák legszélesebb körű elismerését, és hogy előmozdítsák a különböző oktatási és képzési útvonalak közötti rugalmasságot;

23. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nyújtsanak ösztönzőket és tartsanak fenn technikai segítségnyújtást annak érdekében, hogy növeljék a fiatalok munkavállalási lehetőségeit foglalkoztatási programok, a fiatal vállalkozók az EntreComp révén történő támogatása, magas színvonalú gyakornoki programok, valamint nyelvi és szakképzés révén – többek között a tagállamok iskolai tantervein keresztül –, szoros együttműködésben a vállalkozókkal, a kutatói közösséggel és más érdekelt felekkel;

24. felhívja a tagállamokat, hogy az üzemeltetők folyamatos képzése, a magasan képzett tanácsadók és oktatók bevonása, valamint a munkaerőpiac egyes kategóriáira vonatkozó célzott szakpolitikák végrehajtása révén minden területi szinten erősítsék meg és korszerűsítsék az állami foglalkoztatási szolgálatokat;

25. hangsúlyozza, hogy az Unió társadalmi és gazdasági céljainak egyforma prioritást és költségvetési támogatást kell élvezniük a következő költségvetésben, valamint hogy az európai szemeszter folyamatát a szociális politikákkal foglalkozó uniós és tagállami illetékes szervek bevonásával annak teljes időtartama alatt meg kell erősíteni; sürgeti a Bizottságot, hogy erősítse meg az euróövezet tagjaira vonatkozó országspecifikus ajánlásokat egy olyan mátrixkeretrendszer létrehozásával, amelyben a szociális jogok európai pillérével kapcsolatos szociális politikákat – mint például az oktatáshoz, az egészségügyhöz, a táplálkozáshoz, a foglalkoztatáshoz, a lakhatáshoz és a szociális jogok megőrzéséhez való hozzáférés – olyan szociális szegmensekre lebontva elemezzük, mint a gyermekek, a fiatalok, az idősek, a kisebbségek, a migránsok, a fogyatékossággal élő személyek, ezért sokkal pontosabb képet alkothatnak a tagállamok gazdasági és szociális helyzetéről, és megvizsgálhatják az országspecifikus ajánlások ezen új összetevőjének az euróövezeten kívüli tagokra történő esetleges kiterjesztését; rámutat arra, hogy az országspecifikus ajánlásoknak összhangban kell lenniük a gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi uniós célkitűzésekkel, és erősíteniük kell egymást, ahelyett, hogy ellentmondjanak egymásnak; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy határozzanak meg egy európai fenntarthatósági stratégiát a társadalmi, gazdasági és éghajlati kihívások együttes kezelésére; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a szociális jogokat azáltal, hogy – adott esetben a pénzügyi eszközökre vonatkozó – jogszabályjavaslatok és azok felülvizsgálata révén végrehajtják a szociális jogok európai pillérét a Szerződésekben meghatározott hatásköreiken belül;

26. alapvető fontosságúnak tartja az Európai Unió szociális dimenziójának megfogalmazását és véglegesítését; ezért úgy véli, hogy elengedhetetlen teljes mértékben biztosítani a tisztességes életkörülményekhez, a megfelelő lakhatáshoz, a hatékony és hozzáférhető egészségügyi rendszerhez, valamint a tartós gondozáshoz való jogot;

27. kiemeli, hogy a jól működő szociális párbeszéd kulcsfontosságú eszköz a munkafeltételek kialakításában, különböző szintű szereplők bevonásával, egyensúlyt teremtve a munkavállalók és a munkáltatók érdekei között, és egyaránt hozzájárul a gazdasági versenyképességhez és a társadalmi kohézióhoz; felszólítja a tagállamokat, hogy erősítsék tovább a szociális párbeszédet egész Európában, hogy kiegyensúlyozzák a munkaügyi kapcsolatokat, és szükség esetén megerősítsék a kollektív tárgyalási lehetőségeket;

28. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a szegénység még mindig elfogadhatatlanul magas; hangsúlyozza, hogy a gazdasági visszaesés idején nagyobb a szegénység kockázata; hangsúlyozza, hogy miközben az EU-ban 2017-ben tovább csökkent a szegénységben vagy társadalmi kirekesztettségben élők száma, az EU-ban mintegy 113 millió, az euróövezetben pedig 74 millió volt a szegénységben vagy társadalmi kirekesztettségben élők száma 2017-ben; sajnálja, hogy az Európa 2020 stratégia szegénység csökkentésére irányuló célkitűzése valószínűleg nem fog teljesülni; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket a szegénység – többek között a dolgozói szegénység, valamint a kitett csoportok szegénysége – csökkentése érdekében; hangsúlyozza, hogy fel kell számolni a gyermekszegénységet, és felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy európai gyermekgarancia végrehajtására vonatkozó jogszabályra; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a jogokon alapuló szegénység elleni stratégiát, amely integrált aktív befogadáson alapul, ötvözve az alapvető szociális jogok, a kiváló minőségű szolgáltatások és a tisztességes megélhetést biztosító bérekkel járó munkahelyek végrehajtását; felhívja a tagállamokat, hogy a szociális jogok európai pillérével összhangban dolgozzanak ki olyan fellépéseket és stratégiákat, amelyek kielégítik azon személyek szociális szükségleteit, akik számára a munkaerőpiac nem hozzáférhető;

29. hangsúlyozza, hogy a tisztességes munkahelyek teremtése, a megfelelő szociális védelemhez való hozzáférés – függetlenül a munkaviszonytól vagy a szerződés típusától –, a bérnövekedés és a megfelelő forrásokkal rendelkező, jó minőségű közszolgáltatások, köztük oktatási rendszerek és az egész életen át tartó tanulás hozzáférhető rendszerei jelentős hatással vannak az egyenlőtlenségek, valamint a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázatának való kitettség csökkentésére, illetve az emberek egészségének és jóllétének javítására; üdvözli, hogy a szociális transzferek jelentős hatást

gyakorolnak a szegénység csökkentésére; sajnálja azonban, hogy ez nem tükröződik valamennyi tagállam nemzeti politikáiban; hangsúlyozza az Európa 2020 stratégia átlátható értékelésének fontosságát, különösen a szegénység csökkentése területén, valamint egy szociális és fenntartható, 2020 utáni stratégia kidolgozását, amely előtérbe helyezi a szegénység felszámolását, és támogatja a szociális jogok európai pillérének és a fenntartható fejlesztési céloknak az uniós és nemzeti szintű, a civil társadalommal és a közvetlen szegénységgel küzdő emberekkel folytatott érdemi párbeszéd révén történő végrehajtását;

30. megjegyzi, hogy 2017-ben az EU-ban az összes foglalkoztatott személy 9,4 % -át fenyegette a szegénység, és hogy az aktív keresők szegénységi rátája sok tagállamban növekszik; hangsúlyozza, hogy az aktív keresők szegénysége a társadalmi igazságtalanság egyik alapvető jele, és úgy véli, hogy alapvető fontosságú a munkavállalók vásárlóerejének növelése, a kollektív tárgyalások erősítése, valamint a jogok és a védelem szilárd és harmonizált rendszerének meghatározása a munka valamennyi formája tekintetében; sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek határozott lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy az emberek tisztességes megélhetést teremthessenek saját maguk és családjuk számára; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogi aktust annak biztosítása érdekében, hogy az Unióban minden munkavállalót megillesse a nemzeti hagyományok, vagy kollektív szerződések és jogi rendelkezések alapján megállapított tisztességes minimálbér;

31. úgy véli, hogy az ideiglenes vagy bizonytalan munkahelyek terjedése veszélyes hatásokkal jár a nyugdíjak megfelelősége szempontjából, különösen a fiatal generációk számára, akik gyakran szakítják meg szakmai pályafutásukat és hozzájárulásukat, valamint a szociális biztonsági rendszerek stabilitása szempontjából;

32. megjegyzi a több tagállam túlterhelt lakhatási piacának aggasztó fejlődését és annak káros következményeit, különösen az alacsony jövedelmű és bizonyos régiókban élő emberekre nézve; felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy kövessék a Bizottság ajánlásait (a kínálat szűk keresztmetszeteinek csökkentése, a torzulások megszüntetése és az adórendszer által okozott eltérések csökkentése érdekében), és tegyenek lépéseket a szociális jogok európai pillérének 19. ajánlásával összhangban;

33. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy jobban használják fel az európai szemesztert a lakhatás megfizethetőségével és a hajléktalansággal kapcsolatos előrelépések nyomon követésére és támogatására; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a szociális és a megfizethető lakhatásra vonatkozó európai keretre a tagállami politikák hatékony összehangolása érdekében;

34. megjegyzi, hogy a szociális és egészségügyi szolgáltatások elengedhetetlenek a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem támogatásához; aggodalommal állapítja meg, hogy a tagállamok többsége kapott országspecifikus ajánlásokat közegészségügyi ellátórendszerei hatékonyságának, hozzáférhetőségének és fenntarthatóságának javítására; felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák az egészségügyi ellátási rendszereik akadálymentességének, elérhetőségének, megfizethetőségének, minőségének és költséghatékonyságának biztosítására irányuló erőfeszítéseiket; hangsúlyozza a megelőzési és az egészségmegőrzést célzó kampányok fontosságát, különösen a hátrányos helyzetű népességcsoportokban élő fiatalok körében; felhívja a tagállamokat, hogy ruházzanak be annak érdekében, hogy egészségpolitikájukban prioritásként kezeljék a betegségek megelőzését; felszólít az egészségfejlesztő kampányok aktív folytatására mind a testi, mind a mentális egészség tekintetében; emlékeztet annak fontosságára, hogy meg kell könnyíteni a betegségből felépülő, munkaképes korú emberek újbóli munkaerő-piaci beilleszkedését; felszólítja a tagállamokat, hogy a teljes életciklus alatt fektessenek be a gondozási szolgáltatásokba, továbbra is törekedjenek a 2002-es barcelonai gyermekgondozási célok elérésére, és dolgozzanak ki az idősebb és az eltartott személyekre vonatkozó gondozási célértékeket;

35. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki konkrét intézkedéseket a mentális egészséggel és jólléttel kapcsolatos európai cselekvési keret és a mentális egészséggel és jólléttel kapcsolatos fellépésre irányuló „EU-Compass” nyomon követésére; úgy véli, hogy ezeknek az intézkedéseknek magukban kell foglalniuk a mentális egészség előmozdítását és megelőzését célzó intézkedéseket, és összhangban kell lenniük az egyéb szakpolitikai eszközökkel a mentális egészség mögöttes társadalmi meghatározó tényezőinek csökkentése érdekében;

36. hangsúlyozza az uniós források szoros nyomon követésének és – adott esetben – felülvizsgálatának fontosságát az uniós célkitűzésekkel összhangban lévő hatékony finanszírozás biztosítása érdekében; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy lépjenek fel az uniós forrásokkal kapcsolatos visszaélések, csalások és korrupció ellen;

37. hangsúlyozza az uniós számvevők ajánlásainak való megfelelés fontosságát;

38. úgy véli, hogy a globális versenyképesség fenntartásához és növeléséhez a tagállami munkaerőpiaci szabályozási keretnek világosnak, egyszerűnek és rugalmasnak kell lennie, a magas szintű munkaügyi normák fenntartása mellett;

39. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.